

Dấu hỏi dấu ngã muốn diên
Đọc rồi mới thấy một thiên tuyệt vời

TIẾNG VIỆT TA... HAY THẬT....!

MŨM MỈM béo, **MŨM MỈM** cười.
CỦ quả dành để biếu người **CỦ** xưa.
KIỀNG chân, chậu **KIỀNG** đu đưa
KÈO hết, **KÈO** kết đêm mưa vũng buồn.
HỔ thẹn chưa **HỔ** trợ lương.
GÃ kia **GÃ** bán người thương vì tiền
HẢO tâm lo chuyện **HẢO** huyền.
Đi buôn **LỔ** vốn, nước màu **LỔ** loang.
PHỦ phê chừ mới **PHỦ** phàng
Nửa đường **GÃY** gánh, **GÃY** đàn tìm vui.
GÃI đầu tính ngược, tính xuôi.
Còn lưng **NỬA** vốn **NỬA** thời tính sao.
GIẢI bày **GIẢI** nghĩa dễ đâu
Chưa kịp ầu **ĐẢ** qua cầu **ĐÃ** xong.
Run **RÃY** phát **RÃY** dọn nương
GỠ rồi điềm **GỠ** rộng đường nhân sinh.

Chú **RẺ** bút **RẺ** cây quỳnh
Ra sức **BỮA** củi cho mình **BỮA** ăn.
BẨM thừa, bụ **BẨM** con người
Nói năng tao **NHÃ**, chim kia **NHẢ** mỗi.
MÃ ngoài mồ **MẢ** xinh tươi
Nhường cơm **SẺ** áo cho người **SẺ** vui.
Linh **CỮU** vĩnh **CỮU** ai ơi
CỮ kiêng **CỬ** động bệnh thời sẽ qua.
TẺ nhạt, gạo **TẺ** của ta
Gần mà giữ **KẺ** thà ra **KẺ** thù.
KHẺ mở, nói **KHẺ** như ru
CỔ bàn, **CỔ** kính công phu phụng thờ.
BÔNG dựng trâm **BÔNG** bất ngờ
BỈU môi dè **BỈU** ai chờ đợi ai.
Bắt **BẺ**, **BẺ** mặt tía tai
LẺ loi lý **LẺ** gạt ngoài chẳng nghe.
Ngoài vườn **CHÔNG** gọng **CHÔNG** tre.
CẢI thiện, **CẢI** lại khó mà hoà nhau.
CHÍNH (hũ) tương nghiêng, **CHỈNH** sửa mau.
CÙNG cố lời nói cho nhau **CÙNG** đành.
CỜ trói **CỜ** (cưỡi) ngựa phi nhanh

Xem ai cứng **CỎI** được dành **CỎI** tiên.
BẢO ban, **BẢO** tổ khắp miền
HÀNH nắng, **HÃNH** diện tùy duyên tùy thời.
Hồ đầy **XẢ** nước cho vui
Giữ gìn **XÃ** tắc kẻ thời suy vong.
Chèo **BÈO**, bạc **BỄO** dài dòng
Quê hương rất **ĐÔI ĐÔI** thay phố phường.
NGHĨ mình ngơi **NGHỈ** dưỡng thương
TĨNH tâm **TỈNH** ngộ tìm đường ẩn cư.
TIỂU đội còn bận **TIỂU** trừ
Ngỡ rằng bảnh **TÊN** thành dư **TÊN** tò.
SẢI tay chú **SẢI** thập thò
Nhân sự thừa **THẢI** bị toà **THẢI** ra.
Đứng **SỪNG**, **SỪNG** sốt sọ ma
Trẻ thơ nói **SÔI** nhặt **SÔI** đá trôi.
TRẢ nợ bằng một **TRÃ** xôi
NẤY giờ còn đợi hạt thoi **NẤY** mầm.
Ăn **SỈ**, **SỈ** nhục giận căm
GIẢ đại **GIÃ** gạo thặng trầm cho qua.
QUẢN trí nghĩ **QUẢN** sa đà
Chấp nhận xúi **QUẤY** hơn là **QUẤY** đuôi.
Đâm **THÙNG**, **THŨNG** xuống thấp rồi

Đòn **BÃY** được dịp lên đôi **BÃY** chim.
Đội **NGŨ** giấc **NGỦ** lim dim
Ân **SỪNG** ướm **SỪNG** nằm im chờ thời.
TỪM tìm, đánh **TŨM** không lời
VỈ cầm, **VỈ** tuyến... **VỈ** ruồi giúp ta.
Rác **RƯỞI** gấp **RƯỞI** hôm qua
ĐẦY xe, **ĐẦY** giấc người ta chối từ.
ĐẰNG phái, **ĐẰNG** trí ưu tư
DỜ hơi, **DỜ** thói tật hư **DỜ** nhà.
LẪN quẩn, **LẪN** lộn tuổi già
ĐỈNH chung, **ĐỈNH** đặc cũng là **ĐỈNH** cao.
ĐỀ dành, hiếu **ĐỀ** về sau
Cô bé tròn trịa thật là **ĐẼ** thương.
DÔNG tai, **DÔNG** dặc khiêm nhường
RÀNH rồi san lấp **RÀNH** mương trước nhà.
Qua **NGÕ**, **NGÕ** lời hát ca
QUẢNG cáo - thực tế cách ba **QUẢNG**
đường.
RỦ rê quyến **RŨ** nhiều nhường
RỎ sảo, **RỎ** mặt vẩn vương một thời.
CHỮA đẽ, **CHỮA** bệnh ai ơi
Trường hợp **HÃN** hữu xin thời bỏ qua.

Phá **CỦI** làm **CỦI** bếp nhà
Xén bớt công **QUỖI**, **QUỖI** ma chẳng từ
Hạt **DỄ**, đất **DỄ** suy tư.
Sàng **SẦY** ít gạo đến giờ chưa xong
RỬA nhục thói **RỬA** mặc lòng.
Hen **SUYỀN**, suy **SUYỀN** đợi mong bao
ngày.
CƯỖNG đoạt chim **CƯỖNG** trong tay
Xin đừng cà **RỜN...** **RỜN** gai ốc rồi.
SỮA chữa, **SỮA** mẹ em ơi
SẦM màu, **SẦM** tối xin mời ghé thăm.
MẪU bánh dành biếu **MẪU** thân
Đất **RẼ**, ngã **RẼ** bao lần em qua.
SỔ sàng, **SỔ** toẹt chẳng tha
GIÃ thật, **GIÃ** gạo cho qua tháng ngày.
Gây **GỖ**, cây **GỖ** chuyển tay
Cánh **HẦU** châu **HẦU** ngời chờ đổi ngời.
Mưa rỉ **RẢ** mệt **RẢ** người
RÃO gân cốt, **RÃO** bước thời đi nhanh.
Cây **SẢ**, suồng **SẢ** là anh
TẢ thực, **TẢ** lột để dành trẻ con.
Chàng **HẰNG** ai mở **HẰNG** buôn

***KỶ** luật **KỸ** xảo mình luôn ghi lòng.
HỦ tục, **HỮ** gạo ngày đông
Hỏi **NGÃ** khó, chớ **NGÃ** lòng **NGẢ**
nghiêng....!*

(Đình Trục sưu tầm)